ΤΗΛ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ: Τμῆμα Α' ..... 28—81 » Β' ..... 28—82 » Γ' ..... 28—83 » Δ' ..... 20—21

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛ. ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ: Σταθμ. Α' βοηθειῶν 39—55 Πυροσβεστική-Ὑπηρ. 25—61 «Γλαῦκος» βλάβαι 25—22 Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80

«Ἄλεξαίρ» ὁ σωτὴρ ἐπὶ προώρων λεννήσεων

ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΔΙΑ ΤΑ ΒΡΕΦΗ

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΡΟΓΧΙΤΙΔΑ, ΑΣΘΜΑ ΚΑΙ ΒΡΟΧΟΠΝΕΥΜΟΝΙΑΝ

ΠΕΡΙΖΗΤΗΤΟΝ ΩΣ Η ΠΕΝΙΚΙΛΛΙΝΗ

Ν. ΥΟΡΚΗ. ('Ιδ. ὑπ.) Μία νύκτα τοῦ χειμῶνος, ὀλίγον ἀ-φοῦ ἔβρεξε πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ἕνας ἄνθρωπος ἐξῆλθεν δρομέως ἀπὸ ἑνὸς μεγάρου τῆς Νέας Ὑόρ-κης, ἐκάλεσεν ἕνα διερχόμενον ταξί καὶ εἶπεν εἰς τὸν ὁδηγὸν: «Γωνία 41ης ὁδοῦ καὶ Μρον-γουαίη. Θὰ παραλάβωμεν ἕναφάρ-μακον ἀπὸ ἐκεῖ καὶ θὰ συνεχίσω-μεν. Τρέξε. Εἶναι ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου».

Ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου ἀ-πεκρίθη ὅλην τὴν ταχύτητα τῆς μηχανῆς του καὶ ἄρχισε ἔτσι τοὺς ἀγῶνα δρόμου ἐνατίον τοῦ θανάτου, διὰ μέσου τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τοῦ Μανχάταν. Ὁ ἐπιβάτης τοῦ αὐτοκινήτου, ὁ Δρ. Ράϊς, διευθυντὴς τῶν ἰατρικῶν Ἐρευνῶν μιᾶς Φαρ-μακευτικῆς Ἑταιρείας τῆς Νέας Ὑόρκης. Πρὸ ὀλίγων λεπτῶν τὸν εἰδοποίησεν ἀπὸ ἕν τηλε-φώνημα μὲ τὸ ὁποῖον τοῦ ἐζήτη-σαν ποσότητα ἀλεβαίρ, τὸ ὁ-ποῖον ὁ Δρ. Ράϊς εἶπεν ὅτι διέ-θετεν.

«Ἔχομεν ἐδῶ ἕν βρέφος τὸ ὁποῖον ἀποθνήσκει,» εἶχεν εἴπει ἡ φωνή. «Ἐπράξαμεν πᾶν τὸ δυνατόν, ἀλλ' οἱ πνεύμονές του πλήσσονται ἀπὸ βλέννες. Κιν-δυνεύει νὰ ἀποθάνῃ ἐξ ἀσφυξίας, καὶ νομίζομεν ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ ζήσῃ ἐπὶ μίαν ὥραν ἀκόμη. Δύ-νασθε νὰ βοηθήσετε;»

Τὸ βρέφος, ἕνα κοριτσάκι ἑ-πτὰ ἑβδομάδων, ἔκειτο ἀσθμαῖ ἐντὸς ἑνὸς θαλάμου ὀξυγό-νου, ἦτο ὅμως φανερὸν εἰς τοὺς γιατροὺς ὅτι τὸ ὀξυγόνον δὲν ἔ-λεπτῶν ἡ ἄχρους διάλυσις εἶχεν χυθῇ εἰς τὸ εἰδικὸν ὄργανον πα-ραγωγῆς ἀτμῶν καὶ μία πυκνὴ λευκὴ ὁμίχλη ἐγέμισε τὸν θάλα-μον τοῦ ὀξυγόνου. Τριάκοντα λεπτὰ ἀργότερον τὸ βρέφος εὑ-ρίσκετο ἀκόμη ἐν ζωῇ, ἀλλ' ἀσ-θμαῖνον ἀκόμη ἐλαφρῶς διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ. Μετὰ παρέλευσιν 45 λεπτῶν εἰς τῶν ἰατρῶν ἐψι-θύρισε: «Ἴσως νὰ εἶναι ἰδέα μου, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὰ χείλη τοῦ ἀρ-χίζουν νὰ γίνωνται πάλιν ρόδινα».

Μετά δύωρον τὸ φάρμακον, ἓν νέον ἀξιόλογον συνθετικὸν ἀπο-λυμαντικόν, εἶχεν ἐπιτύχει νὰ διαλύσῃ τὰ τεμάχια τῆς βλέννης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποκατασ-ταθῇ ἡ ἀναπνοή.

Τὸ νέον φάρμακον, τὸ ὁποῖον διετέθη διὰ πρώτην φορὰν ἐπι-σήμως εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1953, ὑπῆρ-ξεν ὁ καρπὸς τῶν ἐρευνῶν ἑνὸς νεαροῦ παιδιάτρου τῆς Ἀλαμ-πάμα, ὁ ὁποῖος διέθετεν κυρίως τὰς ὥρας πού τοῦ ἔμενον ἐλεύ-θεραι. Πρόκειται περὶ τοῦ Δρος Ἰωσήφ Μίλλερ.

Ὁ Δρ Μίλλερ παρακολουθεῖ ἓν βρέφος ἐντὸς θαλάμου ὀξυ-γόνου κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ἀλεβαίρ.

Αἱ περισσότεραι ἴσως δραμα-τικαὶ ἐφαρμογαὶ τοῦ φαρμάκου εἶναι αἱ γενόμεναι ἐπὶ προώρως γεννηθέντων βρεφῶν. Οἱ πνεύ-μονες τῶν βρεφῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς γεννήσεως δὲν περιέχουν ἀέρα καὶ τὰ τοιχώματα τῶν μι-κρῶν βρογχικῶν σωλήνων εἶναι σχεδὸν κολλημένα μὲ ἓν λεπτὸν στρῶμα βλέννης. Κατὰ τὴν γέν-νησίν του ἓν φυσιολογικὸν βρέ-φος ἐκτελεῖ μίαν σειρὰν βαθειῶν ἀναπνοῶν καὶ ἐκπέμπει ἀρκετὰς ζωηρὰς κραυγάς. Αὐταὶ τὸ βοη-θοῦν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀποκόλλη-σιν τῶν τοιχωμάτων τῶν βρόγ-χων του καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πνευμόνων του.

Μερικὰ ἐν τούτοις βρέφη δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ ἀναπτύξουν ἐ-παρκῶς τοὺς πνεύμονάς των, ἐν μέρει ἐξ αἰτίας τῆς βλέννης, καὶ ἐνῷ ἀναπνέουν φυσιολογι-κῶς μετὰ τὴν γέννησίν των, ἀρ-χίζουν νὰ δεικνύουν συμπτώμα-τα ἀναπνευστικῶν ἀνωμαλιῶν ὀλίγας ὥρας βραδύτερον καὶ ἀ-ποθνήσκουν συνήθως ἐξ ἀσφυ-ξίας μετὰ 25 ἢ 48 ὥρας.

Τὸ ἀλεβαὶρ ἐνδείκνυται καὶ διά τὴν θεραπείαν τῆς λαρυγγοτρα-χειοβρογχίτιδος, τοῦ σοβαροῦ ἀσθματος καὶ τῆς ἀλεργικῆς βρογχοπνευμονίας.

Μίλτων Σίλβερμαν

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΥΔΑΤΙΝΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

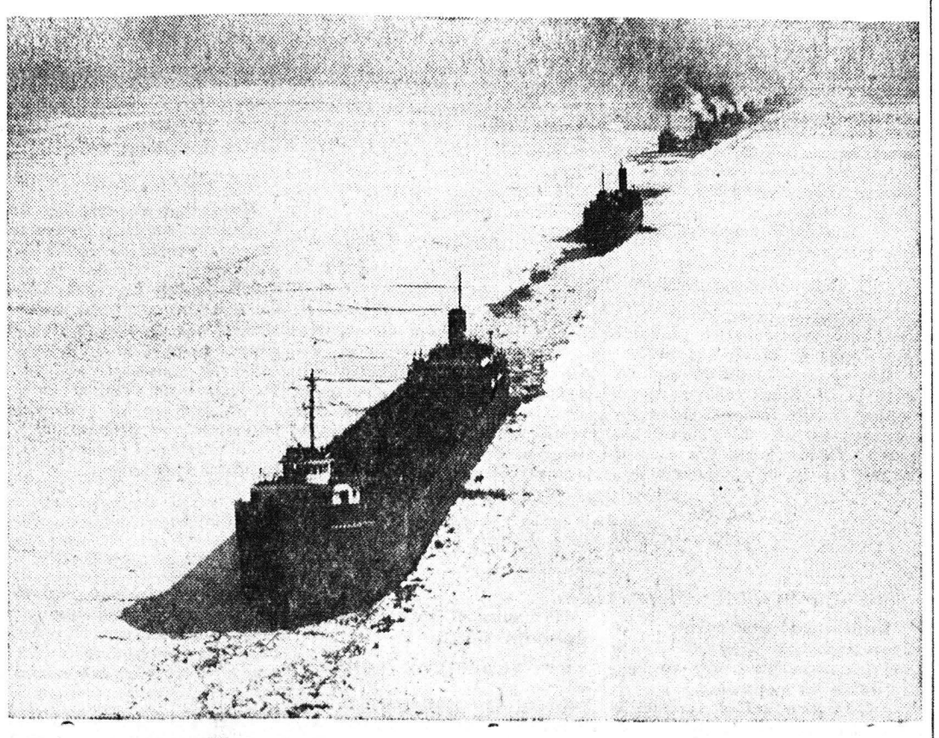

Κατὰ μῆκος τῶν συνόρων Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ Καναδᾶ ὑπάρχουν πέντε μεγάλαι λίμναι ποὺ σχηματίζουν μίαν ὑδατίνην ὁδὸν μήκους 1.800 μιλίων. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ κίνησις σκαφῶν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτὴν εἶναι μεγαλυτέρα καὶ αὐτῆς τῆς συνολι-κῆς κινήσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν, τὸν Εἰρηνικὸν καὶ τὸν κόλπον τοῦ Μεξικοῦ. Κατὰ τὸν χειμῶνα, ὅπως δεικνύει καὶ ἡ φωτογραφία, μὲ τοὺς πάγους τὸ θέαμα εἶναι μεγαλοπρεπές. Νομίζει κανεὶς ὅτι τὰ πλοῖα κινοῦνται εἰς τὴν ξηράν.

'Απάντησις εἰς σχόλια

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ κ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν

Εἰς μερίδα τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου, διατυποῦνται ἀπό τινος σχόλια καὶ κρίσεις διὰ τὰ ὑφι-στάμενα εἰς προσωπικὸν κενά εἰς τὴν Στοιχειώδη καὶ τὴν Μέ-σην Ἐκπαίδευσιν, διὰ τὴν προα-γωγὴν σχολείων, διὰ τὴν ἐπι-σκευὴν τῶν διδακτηρίων καὶ τὴν ἀνέγερσιν νέων, διὰ τοὺς μι-σθοὺς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προσω-πικοῦ καὶ ἄλλα.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας κ Γερκωστόπουλος εἰς σειρὰν βασικῶν ἐρωτημάτων ἀπήντησεν διὰ τῶν ἑξῆς, πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης:

Ἐρωτήσεις: Ὑπάρχουν κενὰ εἰς τὴν Μέσην καὶ τὴν Στοιχει-ώδη Ἐκπαίδευσιν:

Ἀπάντησις: Καὶ εἰς τὴν Μέ-σην καὶ εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἐκ-παίδευσιν ἐμφανίζεται εἰσέτι ἔλ-λειψις προσωπικοῦ. Ἡ αἰτία τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως φ εἰ-λεται εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν φοιτώντων εἰς τὰ σχολεῖα μαθητῶν. Ἐνῷ κατὰ τὸ 1938 ἐ-φοίτων 130 χιλ, ἦδη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφομένων εἰς τὰ σχο-λεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἀνῆλθεν εἰς 195 χιλιάδας (185 εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ 10 χιλ. εἰς τὰς Ἐμπορικὰς Σχολάς.) Ἡ αὔ-ξησις αὕτη ἐξηγεῖται ἐκ δύο λό-γων. Ὁ εἷς εἶναι ὅτι μεταπο-λεμικῶς κατενοήθη ἡ ἀναγκαιό-της τῆς παροχῆς πληρεστέρας Παιδείας εἰς ὅλας τὰς Κοινωνι-κὰς τάξεις. Οὕτω ἐνῷ προπολε-μικῶς ἐτίθετο τὸ πρόβλημα τῆς καθολικότητος τῆς Στοιχειώ-δους Ἐκπαιδεύσεως, νῦν ἐτέθη ὑπό πραγματοποίησιν τὸ αἴτημα καθολικεύσεως τῆς Μέσης Ἐκ-παιδεύσεως. Ὁ δεύτερος καὶ εἰδικώτερος λόγος εἶναι ἡ κα-τὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἄθρόα προσέλευσις εἰς τὰ Γυμνάσια μαθητριῶν. Ἐνῷ πρὸ εἴκοσι ἐ-τῶν αἱ ἐγγεγραμμέναι μαθήτρι-αι εἰς τὰ γυμνάσια ἠριθμοῦντο εἰς ὀλίγας ἑκατοντάδας κατὰ τὸ 1953—54 ἐπὶ 185 χιλιάδων ἐγγεγραφέντων εἰς τὰ Σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὁ ἀριθ-μὸς τῶν μαθητριῶν ἀνῆλθεν εἰς 65 χιλιάδας.

Πρὸ τοῦ προβλήματος τούτου

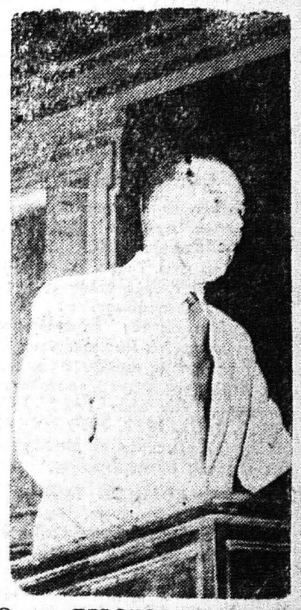

Ὁ κ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

εὑρεθεῖσα ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συ-ναγερμοῦ ἐφήφισε τὸν ὑπ' ἀριθ. 2663 τοῦ 1953 Νόμον διὰ τοῦ ὁ-ποίου προσετέθησαν εἰς τὴν Μέ-σην Ἐκπαίδευσιν 605 ὀργανικαὶ θέσεις. Εἰς ἐκτέλεσιν δὲ τοῦ Νόμου τούτου διωρίσθησαν ἐν συνόλῳ 600 καθηγηταί. Ἐὰν ἀ-νατρέξωμεν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀν-τικειμένου τούτου μέριμναν τῶν προσυνταγερμικῶν Κυβερνήσεων

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μελετᾷ ὡρισμένας τροποποιήσεις τοῦ νέου ὀργα-νισμοῦ, προκειμένου οὗτος νὰ ἐγκριθῇ κατ' αὐτὰς τελικῶς. Διὰ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ καθο-ρίζονται αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν κεντρικῶν, ὡς καὶ τῶν περιφε-ρειακῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουρ-γείου Παιδείας.

Συλλογικὸν πνεῦμα καὶ κοινωνικότης

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. ('Ιδ. ὑπ.) Ἐδῶ καὶ κάμπσον καιρό, εἶδα στὶς ἐφημερίδες μία φωτογραφία ποὺ—νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια—μὲ συνεκίνησε πολύ. Ἔδειχνε κα-μιὰ δεκαριὰ γρηοῦλες, στὴν πε-ντηκοστὴ τόση ἑτήσια συνάντη σίν τους ἀπ' τὸν καιρό ποὺ εἶ-χαν ἀποφοιτήσει ἀπ' τὸ Κολλέ-γιό τους. Τὰ ὀνόματα δὲν ἔχουν σημασία. Σημασία ἔχει τὸ γεγο-νὸς πὼς μισὸν αἰῶνα ἀπὸ τὸν καιρό ποὺ τελείωσαν τὸ σχολεῖο οἱ γυναῖκες αὐτὲς ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦνε μὲ τὶς ἀναμνήσεις τῶν σχολικῶν τους ἡμερῶν, καὶ νὰ αἰσθάνωνται τὸν ἴδιο δεσμὸ πού εἶχαν τὶς ἡμέρες τῶν θρα-νίων.

Κάθε χρόνο, ἔγραφε ἡ ἐφημε-ρίδα, ὁ ἀριθμός τους λιγοστεύει. Ὄχι γιατὶ μερικὲς παύουν νὰ ἐνδιαφέρωνται, ἀλλὰ γιατὶ τὰ γηρατειὰ τὶς κρατοῦν καθηλω-μένες, ἢ γιατὶ ἔχουν φύγει ἀπ' τὸν κόσμο αὐτό. Ἡ τελευταία συγκέντρωσί τους διαλύθηκε ἀφοῦ οἱ συγκεντρωθεῖσες ἔκαναν μιὰ δωρεὰ στό παληό τους σχο-λειό, κι' ἀφοῦ ὥρισαν ποῦ καὶ πότε θὰ συναντηθοῦν τοῦ χρό-νου. Ἡ κάθε γρηοῦλα γύρισε τέλος στὸ σπίτι της καὶ στὰ ἐγγονάκια της, ποὺ εἶναι πολλὲς φορές ἑκατοντάδες μίλια μακριά. Παίζει πραγματικὰ μεγάλο ρό-λο στὴ ζωὴ τοῦ Ἀμερικανοῦ τὸ σχολεῖο. Διάφοροι λόγοι συν-τρέχουν σ' αὐτό.

Πρῶτα—πρῶτα γιατὶ τὸ σχο-λεῖο ἀφίνει πάντα χρυσὲς ἀνα-μνήσεις. Οἱ δάσκαλοι εἶναι φί-λοι τῶν παιδιῶν. Τὸ ἄγριο, ἡ βί-τσα καὶ ἡ χειροδικία εἶναι πρά-γματα ἄγνωστα. Ἡ πειθαρχία κρατιέται μὲ τὸ φυσικὸ σεβασμὸ ποὺ νοιώθει ὁ μικρὸς σ' ἕνα με-γαλύτερό του, ὁ ἄμαθος σ' ἕνα σοφώτερο καὶ πειὸ πεπειραμέ-νον ἀπ' αὐτόν.

Οἱ δάσκαλοι δὲν περιορίζονται νὰ μαθαίνουν στὰ παιδιὰ γράμ-ματα. Πρωτοστατοῦν σὲ κάθε εἴδους ἐξωσχολικὲς δράσεις ἀ-πὸ χοροὺς μέχρι κατασκηνώσεις καὶ μακουνὰ ταξείδια στὶς δια-κοπές. Ἑτοιμάζουν τὰ παιδιὰ γιὰ ὅλες τὶς ὄψεις τῆς ζωῆς.

Στὴν ἐφημερίδα τοῦ Ντητρόϊτ ποὺ ἐργοζόμουν, εἴχαμε κάθε μέρα ἐπισκέψεις μαθητῶν καὶ ὑπῆρχε πάντα κάποιος ἀπὸ μᾶς γιὰ νὰ γυρίζῃ τοὺς μικροὺς ἐ-πισκέπτας καὶ νὰ βοηθῇ τὸν δάσκαλο νὰ ἐξηγήσῃ στὰ παιδιὰ τὸ κάθε τι ἀπ' τὰ μηχανήματα τοῦ τυπογραφείου μέχρι τὴν σύνταξι. Τὰ μουσεῖα εἶναι συ-νεχῶς γεμᾶτα ἀπὸ ὁμάδες μι-κρῶν μαθητῶν, ποὺ συνοδεύον-ται ἀπὸ καθηγητὰς μέ ρόλο, ἂς ποῦμε ξεναγοῦ. Τὸ ἴδιο συμβαί-νει καὶ στὰ ἐργοστάσια, τὶς δη-μόσιες ὑπηρεσίες, κ.ο.κ.

Στὶς ἐκλογὲς ἐνῶ οἱ μεγάλοι ψηφίζουν, οἱ μικροὶ πορακο-υθοῦν μὲ μολύβι καὶ χαρτὶ στὰ διάφορα ἐκλογικὰ κέντρα καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα γράφουν κριτι-κὴ γιὰ τὸ μάθημα τῆς ἀγωγῆ τοῦ πολίτου.

Ἔπειτα εἶναι ἡ μανία τῶν Ἀ-μερικανῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυ-κῶν γιὰ τὸν ἀθλητισμὸ ποὺ ἀ-ναπτύσσεται καὶ διατηρεῖται μὲ τὶς σχολικὲς ὁμάδες. Ἡ ἀφω-σίωσίς τους στὶς ὁμάδες αὐτὲς βαστάει ὅλη τους τὴ ζωή. Γιὰ τὴν ἐπιβίωσι τοῦ σχολικοῦ πνεύ-ματος βοηθεῖ καὶ ἡ καταπλη-κτικὴ κοινωνικότης τῶν Ἀμερι-κανῶν. Τρελλαίνονται γιὰ συλ-λόγους καὶ συγκεντρώσεις. Καὶ θεωρεῖται πραγματικὰ παράξενο ὑποκείμενο ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἀνή-κει σὲ κανένα Σύλλογο. Ἐκτὸς ἀπ' τὶς κολλεγιακὲς ἀδελφότη-τες, καὶ τοὺς συλλόγους τὸ κάθε κολλέγιο ἔχει καὶ τὸν Σύλλογο τῶν ἀποφοίτων του, στὸν ὁποῖο ἀνήκουν ὅλοι ὅσοι τελειώσαν τὸ σχολεῖο. Ἡ ἰσόβια ἀφοσίωσις στὸ σχολεῖο ὀφείλεται καὶ σ' ἕνα ἄλλο λόγο. Στὴ χώρα αὐτὴ ποὺ δὲν ὑπάρχει ἀριστοκρατία κατα-γωγῆς ἡ μόρφωσις θεωρεῖται—μαζὶ μὲ τὴν κοινωνικὴ ἐπιτυχία—ὡς ὁ μεγαλύτερος τίτλος εὐ-γενείας. Τὰ καλοκαιρινὰ ἢ τὰ βραδυνὰ μαθήματα γιὰ ἐνηλίκους εἶναι μέρος τοῦ προγράμ-ματος τῶν περισσοτέρων σχο-λείων καὶ πανεπιστημίων.

Θυμᾶμαι μιὰ βραδυὰ ποὺ ἕνας καθηγητής μου στὸ Πανεπιστή-μιον τοῦ Μίτσιγκαν μὲ ἐπῆρε στὸ Ντητρόϊτ γιὰ νὰ παρακο-λουθήσω μιὰ ἀπ' τὶς συγκεντρώ-σεις βιβλιοκρισίας ποὺ ἔκανε μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα γιὰ με-γάλους. Ἤμενα κατάπληκτος μὲ τὴν φρεσκάδα τοῦ μυαλοῦ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν κι' μὲ τὸ πραγματικὰ ἐπιστημονικὸ ἐπίπε-δο τῆς συζητήσεως.

Λ. ΑΔΑΜ

Χάρις εἰς τὴν Ἀγροτικὴν ἐκπαίδευσιν

ΗΜΕΡΑΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ

Κηρύγματα Ἀγροτικοῦ Συλλόγου Πατρῶν

Οὐδεὶς θὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀνάγ-κην γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν Χώραν μας. Ἀλλὰ ἐρωτᾶ-ται: Διατί τότε τὸ Κράτος δὲν ἱδρύει εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα Γε-ωργικὰς Σχολάς; Διατί περιο-ρίζεται εἰς τὰς 10—12 ποὺ λει-τουργοῦν σήμερον εἰς ὁλόκλη-ρον τὴν χώραν, καὶ μάλιστα δὲν τὰς ἐνισχύει; Διότι ἁπλούστατα ὁ θεσμὸς τῶν γεωργικῶν σχο-λείων ἀπέτυχε εἰς τὴν Ἑλλάδα...

Τί συνέβαινε; Τὰ παιδιὰ τῶν χωρικῶν ἔφευγαν ἀπὸ τὰ χω-ριά τους, πήγαιναν στὰ γεωρ-γικὰ σχολεῖα, ἐπαιρναν τὸ πτυ-χίο τους καὶ ἀντὶ νὰ γυρίσουν στὸ χωριό τους νὰ μεταδώσουν καὶ νὰ ἐφαρμόσουν τὰς γνώσεις των, κατέφευγον εἰς τὰ κέντρα διὰ νὰ ζητήσουν θέσεις ἢ νὰ ἐ-πιδοθοῦν εἰς ἄλλα, ἄσχετα πρὸς τὰς σπουδάς των ἐπαγγέλματα.

Οὕτω ἐνῶ λοιπὸν οἱ νέοι σπουδάζουν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, ἡ γεωργία ἐλά-χιστα ἢ οὐδόλως ἐπωφελεῖται αὐτῶν.

Τὸ Κράτος ἀντιμετώπισε τὸ θέμα αὐτὸ κατὰ τρόπον ρεαλι-στικόν. Ὄχι γεωργικὰς σχολὰς Ἀλλὰ βραχύβια μεταβατικὰ γεωργικὰ ἀγροτικὰ σχολεῖα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ γίνεται ἡ ἐκπαί-δευσις τῶν ἀγροτοπαίδων. Τὴν εὐθύνην τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀνέλαβεν ἡ ὑπη-ρεσία γεωργικῶν ἐφαρμογῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Εἰς τὰς σχολὰς αὐτὰς οἱ μαθηταὶ δὲν παίρνουν διπλώματα. Φοι-τοῦν, ἀποκτοῦν γεωργικὰς γνώ-σεις καὶ διαφόρους γεωργικὰς δεξιοτεχνίας πού καλοῦνται νὰ τὰς ἐφαρμόσουν εἰς τὸ χωρίο των. Μαθαίνουν καὶ ξυλουργική, καὶ οἰκοδομική, νὰ κλαδεύουν καὶ νὰ μπολιάζουν κλπ. Πέραν τούτου ἐφαρμόζεται εἰς ὅλην τὴν χώραν ἕνα σύστημα εὐρυ-τάτης μεταδόσεως τῶν γεωρ-γικῶν γνώσεων.

Εἰς κάθε χωριὸ ἢ πολλὰ γει-τονικὰ χωριὰ ὀργανοῦνται μορ-φωτικοὶ Σύλλογοι ἀγροτοπαί-δων, ἢ καὶ ὁμάδες νέων.

Κάθε νέος ἐργάζεται εἰς τὰ πατρικὰ κτήματα καὶ εἰς ἐκτά-σεις πτὸ τοῦ ἔχουν παραχωρη-θῇ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νέων μεθό-δων. Παράλληλα ἄλλοι νέοι ἀ-σχολοῦνται ὑπὸ τὴν καθοδήγη-σιν πάντοτε τοῦ γεωπόνου, μὲ τὴν ἐκτροφὴν ἀγελάδων καὶ οἰ-κοσίτων προβάτων, τὴν ὀργάνω-σιν ὀπωρώνων, πτηνοτροφίας, μελισσοκομίας, σηροτροφίας κλπ. καὶ γενικῶς τὴν ἀνάπτυξιν γε-ωργικῶν, κτηνοτροφικῶν καὶ πτηνοτροφικῶν κλάδων οἱ ὁ-ποῖοι εὐδοκιμοῦν εἰς τὸν τόπον των.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι αὐ-τὴν τὴν στιγμὴν 400 περίπου γε-ωπόνοι τῆς ὑπηρεσίας γεωργι-κῶν ἐφαρμογῶν ἐργάζονται εἰς εἰς ὅλην τὴν χώραν ἀποκλειστι-κῶς διὰ τὴν μετάδοσιν τῶν γε-ωργικῶν γνώσεων εἰς τοὺς ἀ-γροτόπαιδας. Τὸ συντελούμε-νον ἔργον εἶναι τεράστιον. Καὶ πραγματικὰ εἰς τὸ Ἑλληνικὸ χωριὸ ἀνατέλλουν νέαι ἡμέραι εὐημερίας, καὶ προκοπῆς.

Τὸ παιδὶ συνδέεται μὲ τὸ χω-ράφι του. Τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ χωριοῦ ἀνεβαίνει. Μιὰ σπουδαία μεταβολὴ συντελεῖ-ται. Μιὰ σπουδαία μεταβολὴ τῆς ὁποίας τὰ εὐεργετικὰ ἀπο-τελέσματα δὲν θὰ ἀργήσουμε νὰ ἀντιληφθοῦμε....Τὸ ἐφαρμοζόμε-νον νέον σύστημα ἐκπαιδεύσεως ἀποδίδει ἤδη τοὺς καρποὺς του.

Ἕνα νέον γεωργικὸν μηχάνημα τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδειχθῇ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Ἔκθεσιν Σμίθφηλντ τοῦ Λονδίνου (6—10 Δεκεμβρίου) εἶναι ὁ εἰκονιζόμενος νέος περιστρεφόμενος καλλιεργητὴς, μὲ ἁπλοῦν χειρισμὸν, πολ-λαπλὰς λειτουργίας, ταχύτητα ἐργασίας 1 1)2 μιλίου τὴν ὥραν καὶ κατανάλωσιν 1 γαλλ. καυσίμου ὕλης διὰ 6 ὥρας ἐργασίας.

'Επιστημονικὰ θέματα

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΕΚΖΕΜΑ

Τοῦ ἰατροῦ κ. Π. Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ

Τὸ ἔκζεμα εἶναι πάθησις τοῦ δέρματος, ἀπαντῶσα εἰς πᾶσαν ἡλικίαν ἰδίως εἰς τὴν παιδικὴν καὶ προντικὴν. Χαρακτηρίζε-ται ἀπὸ δερματοπάθεια μετὰ ἐ-ρεθισμοῦ καὶ οἰδήματος τοπι-κῆς ἐντάσεως καὶ ἀναπτύξεως φυ-σαλίδων, αἵτινες ἐκχύνουν ὀρρῶ μετὰ περιγινομένην ὑγρόν. Ἐπίσης χαρακτηρίζει τὰ λευκὰ ἐσώρρουχα τοῦ πάσχοντος. Τὸ ἔκζεμα εἶναι συχνὸν νὰ προκληθῇ ἀπὸ δια-φόρους χημικοὺς ἐρεθισμούς. Οἱ πάσχοντες ἐκ ζαχαρώ-δους διαβήτου, τὰ οὖρα λόγῳ τοῦ περιεχομένου ζαχάρου εἶναι το-σοῦτον καὶ ἡ συνεχὴς ἐπαφὴ ἐπὶ τοῦ δέρματος προκαλεῖ ἔκζεμα. Ὡσαύτως εἰς ἄτομα πάσχοντα ἀπὸ κιρσοὺς, λόγῳ τῆς φλεβικῆς στάσεως, δημιουργοῦνται τοξι-κὲς καταστάσεις κυκλοφοριακαί, αἵτινες δημιουργοῦν ἔκζεμα. Ἀλλὰ βασικὴ κυρίως αἰτία τοῦ ἐκζέματος εἶναι ὁ ἀρθροιτι-σμός, ὁπότε θεωρεῖται ὡς ἀ-πώτερον ἐπεισόδιον τῆς ἀρθροιτι-δος διαθέσεως. Αἱ δυσπεπτικαὶ διαταράξεις, αἱ γαστρεντερῖτιδες, αἱ διαταράξεις οἰνοπνεύματος, κα-θὼς καὶ ἄσθμα διευκολύνουν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐκζέματος.

Τὸ ἔκζεμα παρουσιάζεται κατὰ τὰς ἐκθύσεις, κύριον χα-ρακτηριστικὸν τῶν εἶναι ἕνα ὑ-περμενικὸν αἴσθημα κνησμοῦ τὴν ἑσπέραν τῆς ἐντοπίσεως, ἀκολουθούμενον ἀπὸ γενικὴν κα-κοθεσίαν. (Τοπικῶς παρατη-ρεῖται ἐρυθρότης ὄγκου κεφα-λαλγίδος, ἢ καὶ μεγαλυτέ-ρου ὀρρώδους ἢ ὀρροπυώ-δους ὑγροῦ.

Τὰ ὀξέα φαινόμενα μιᾶς προ-σβολῆς ἐκζέματος ἀκολουθοῦνται ἀπὸ ἐκζέματος ὑπὸ ἰάσεως, δι' ἐξαφα-νίσεως παντὸς σημείου τῆς προ-σβολῆς φλεγμονῆς. Τὸ ἔκ-ζεμα δὲν ἔχει ἐκλεκτικὸν τόπον ἐμφανίσεως. Δύναται νὰ ἀνα-πτυχθῇ ὁπουδήποτε π. χ. εἰς τὸ τριχωτὸν τῆς κεφαλῆς, ἢ γε-νειάδα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ προσώπατος. Τὸ ἔκζεμα συνήθως ἐπιτείνεται εἰς χρονιότητα, ἐμ-φανίζει μετὰ διάφορα χρο-νικὰ διαστήματα καὶ συνοδευό-μενον ὑπὸ δυσπεπτικῶν διατα-ραχῶν.

Τὸ ἔκζεμα λόγῳ τῆς τραυμα-τικῆς ἐπιφανείας εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐσχάτην εἰσό-δου μικροβίων καὶ νὰ μεταπέσῃ εἰς ἐρυσίπελας τοῦ δέρματος, μὲ ἔτι βαρυτέραν ἐπιπλοκήν: τὴν ἐλεφαντίασιν τῶν ἄκρων. Τὸ ἔκ-ζεμα ἀποτελεῖ τοπικὴν ἐκδήλω-σιν γενικῆς νόσου. Κατὰ συνέ-πειαν ἡ τοπικὴ θεραπεία, ὡς φράσσουσα τοὺς πόρους καὶ ἐμ-ποδίζουσα τὴν ἀπέκρισιν δυνα-τὸν νὰ προκαλέσῃ διαταραχὰς ἐκ τῶν διαφόρων ὀργάνων καὶ ἰδίᾳ ἐκ μέρους τῶν μηνίγγων.

Κατὰ τὴν θεραπείαν εἰς τὸ ἔκζεμα σπουδαίαν συβολὴν παρέχει ἡ ὑγιεινὴ δίαιτα, ὅπως ἀποφυγὴ χοιρινοῦ ἢ βοείου κρέ-ατος, μυελοῦ καὶ ἐντοσθίων, ἰχ-θύων. ὀστράκων, γενικῶς θαλασ-σίων, κουνουπιδιῶν. Ἐπίσης ἀποφυγὴ ἀπὸ λιπαρὰ τρόφιμα κ.λ.π.

Ὅλα τὰ εἴδη τοῦ τυροῦ εἶ-ναι ἐπιβλαβῆ. Ἐπιβλαβεῖς εἶναι ἐπίσης οἱ ξηροὶ καρποί, τὰ κα-ρύδια, σῦκα, φουντούκια, καφὲς τὸ οἰνόπνευμα καὶ γενικῶς τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά.

Τὸ ἔκζεμα ἐξ ἄλλου, καθ' ἃς τὸ ἔκζεμα ἔχει ὡς βασικὴν αἰτίαν του γενικήν τινὰ νόσον, τότε πρέπει νὰ καταπολεμηθῇ πρῶτον ἡ νόσος.

*Μία βασικὴ θεραπεία διὰ τὸ ἔκζεμα εἶναι τὸ νὰ ἀποφεύγῃ ὁ ἀσθενὴς νὰ βρέχῃ τοῦτο. Διότι αἱ διαβροχαὶ ἀπεδείχθη ὅτι